

IX kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW PETYCJI

(NR 15)

z dnia 27 lipca 2020 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 15)

27 lipca 2020 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (KO)**, przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

- odpowiedź ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 5 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie przedawnienia odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonariuszy;
- odpowiedź ministra rodziny, pracy i polityki społecznej na dezyderat nr 6 w sprawie ustanowienia dnia 19 września Dniem Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy;
- petycję w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie obowiązków portali informacyjnych (BKSP-145-IX-8/19);
- petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz.U. z 2019 r. poz. 1622, ze zm.) w zakresie warunków nabywania prawa do świadczenia (BKSP-145-IX-9/19);
- petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1473, ze zm.) w zakresie art. 11 (BKSP-145-IX-10/19);
- petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz.U. z 2019 r. poz. 1397, ze zm.) w zakresie art. 28 (BKSP-145-IX-15/19).

W posiedzeniu udział wzięli: **Robert Nowicki** podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju wraz ze współpracownikami, **Małgorzata Paprota** dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, **Dariusz Głuszkiewicz** zastępca dyrektora Departamentu Prawa Pracy MRPiPS, **Małgorzata Szrajda** zastępca dyrektora Departamentu Pomocy i Integracji MRPiPS wraz ze współpracownikami, **Monika Szczygielska** i **Karol Szmaj** – zastępcy dyrektora Departamentu Spraw Obywatelskich Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, **Witold Mazurek** naczelnik wydziału w Departamencie Wykonania Orzeczeń i Probacji Ministerstwa Sprawiedliwości wraz ze współpracownikiem, **Anna Widarska** radca ministra w Departamencie Zdrowia Publicznego i Rodziny Ministerstwa Zdrowia, **Karol Zgódka** naczelnik Wydziału Prawa Medialnego w Departamencie Własności Intelektualnej i Mediów Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, **Grzegorz Bajda** dyrektor Biura Kadr i Szkolenia Centralnego Zarządu Służby Więziennej oraz **Beata Mazurek**, **Andżelika Możdżanowska** i **Dominik Tarczyński** – posłowie do Parlamentu Europejskiego.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** i **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Szanowni państwo, witam. Otwieram 15. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji. Przepraszam za opóźnienie. Sprawa na poprzednim posiedzeniu wymagała dłuższej, pogłębionej dyskusji i cierpliwości i nie mogliśmy tamtej dyskusji jeszcze bardziej skrócić.

Szanowni państwo, posiedzenie zostało zwołane przez panią marszałek Sejmu na podstawie art. 198j ust. 2 regulaminu Sejmu. Posiedzenie będzie prowadzone z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej umożliwiającym porozumiewanie się na odległość, dlatego w pierwszej kolejności stwierdzimy kworum. Proszę wszystkich państwa o przyciśnięcie dowolnego przycisku, aby w ten sposób potwierdzić swój udział w posiedzeniu.

Dziękuję. Proszę o podanie informacji, ilu posłów potwierdziło udział w posiedzeniu.

Szanowni państwo, 12 posłów uczestniczy w posiedzeniu, a zatem stwierdzam kworum wymagane do prawidłowego prowadzenia obrad i podejmowania decyzji.

W projekcie porządku posiedzenia zwołanego przez panią marszałek mamy następujące sprawy: w pkt 1 – rozpatrzenie odpowiedzi ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 5 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie przedawnienia odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonariuszy; w pkt 2 – rozpatrzenie odpowiedzi ministra rodziny, pracy i polityki społecznej na dezyderat nr 6 w sprawie ustanowienia dnia 19 września Dniem Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy; w pkt 3 – rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie obowiązków portali informacyjnych; w pkt 4 – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji w zakresie warunków nabywania prawa do świadczenia; w pkt 5 – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych w zakresie art. 11; w pkt 6 – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 24 września 2010 r. o ewidencji ludności w zakresie art. 28.

Czy wobec takiej propozycji porządku posiedzenia są uwagi? Nie słyszę. Uznaję zatem, że porządek posiedzenia został przyjęty.

Przystępujemy do jego realizacji. Proszę przedstawiciela ministra sprawiedliwości o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 5 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie przedawnienia odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonariuszy.

Dyrektor Biura Kadr i Szkolenia Centralnego Zarządu Służby Więziennej Grzegorz Bajda:

Panie przewodniczący...

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Może na czas mówienia będzie panu bez maseczki jednak wygodniej, a bez ryzyka.

Dyrektor Biura Kadr i Szkolenia CZSW Grzegorz Bajda:

Odczytam przygotowaną przez ministra sprawiedliwości odpowiedź na dezyderat. W odpowiedzi na dezyderat nr 5 Komisji do Spraw Petycji VIII kadencji Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie przedawnienia odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonariuszy z dnia 18 grudnia 2019 r. uprzejmie...

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Przepraszam, ale czy mógłbym poprosić o taką istotę. Mamy wszyscy odpowiedź na piśmie, gdyby pan wyeksponował to, co jest w tej odpowiedzi najistotniejsze.

Dyrektor Biura Kadr i Szkolenia CZSW Grzegorz Bajda:

Dobrze. Najistotniejsze w tej odpowiedzi jest wskazanie liczby postępowań dyscyplinarnych, które uległy przedawnieniu w poszczególnych służbach. W pierwszej kolejności jest to Służba Więzienna. W latach, których dotyczyło zapytanie, czyli 2016, 2017, 2018, wobec czterech funkcjonariuszy podejrzanych o przewinienie dyscyplinarne nie wszczęto postępowania dyscyplinarnego w związku z upływem 90 dni od powzięcia wiadomości i również w stosunku do czterech funkcjonariuszy nie wymierzono kary dyscyplinarnej w związku z upływem roku od zaistnienia czynów. Odpowiednio w innych służbach – to już nie moja działka, bo ja tylko ze Służby Więziennej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Bardzo proszę, pan... Proszę się przedstawić.

Naczelnik wydziału w Departamencie Wykonania Orzeczeń i Probacji Ministerstwa Sprawiedliwości Witold Mazurek:

Witold Mazurek, naczelnik do spraw służby więziennej, Ministerstwo Sprawiedliwości. Chciałem dodać do wypowiedzi pana dyrektora Centralnego Zarządu Służby Więziennej fakt, że Służba Więzienna jest formacją umundurowaną, liczącą około 30 tys. funkcjonariuszy. W tym okresie, o który państwo wnosiliście, liczba funkcjonariuszy oraz pracowników cywilnych wynosiła w sumie ponad 30 tys. osób, więc te liczby, o których mówimy, stanowią promil tych rzeczy dotyczących postępowań dyscyplinarnych, nawet mając na uwadze całość formacji, jaką jest Służba Więzienna. Dziękuję ślicznie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę.

Petycję przedstawiał na posiedzeniu Komisji pan poseł Bogdan Latosiński. Jeżeli nie ma uwag, to proponuję – również zgodnie z rekomendacją naszego stałego doradcy pana Krzysztofa Patera – by przyjąć odpowiedź Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 5. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem uznaję, że Komisja przyjęła odpowiedź. Dziękuję państwu.

Przechodzimy do kolejnego punktu. W kolejnym punkcie mamy odpowiedź ministra rodziny, pracy i polityki społecznej na dezyderat nr 6 w sprawie ustanowienia dnia 19 września Dniem Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy. Proszę przedstawiciela ministra o przedstawienie odpowiedzi. Nie mamy przedstawiciela?

Zastępca dyrektora Departamentu Prawa Pracy Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Dariusz Głuszkiewicz:

Jestem. Dzień dobry. Dariusz Głuszkiewicz, zastępca dyrektora.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Bardzo nam miło. Witamy pana dyrektora. Prosimy o przedstawienie się jeszcze raz i przedstawienie odpowiedzi.

Zastępca dyrektora Departamentu Prawa Pracy MRPiPS Dariusz Głuszkiewicz:

Nazywam się Dariusz Głuszkiewicz, jestem zastępcą dyrektora w Departamencie Prawa Pracy Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Sejm w 2003 r. podjął już uchwałę w sprawie ustanowienia dnia 28 kwietnia Dniem Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Pracy. Ten dzień jest także celebrowany przez Międzynarodową Organizację Pracy jako dzień szeroko rozumianego bezpieczeństwa i higieny pracy. Obejmuje to także służbę bezpieczeństwa i higieny pracy. W związku z tym minister rodziny, pracy i polityki społecznej nie rekomenduje przyjmowania kolejnej uchwały, która by wskazywała kolejny dzień, w którego trakcie byłoby świętowane to święto. Niezależnie od faktu, że oczywiście minister pracy, rodziny i polityki społecznej jak najbardziej szanuje służbę bezpieczeństwa i higieny pracy i każdorazowo kieruje list do przedstawicieli tej służby, doceniając ich trud i wkład w podnoszenie bezpieczeństwa i warunków pracy. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję panu dyrektorowi. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Petycję także referował na posiedzeniu naszej Komisji pan poseł Bogdan Latosiński i w świetle tej odpowiedzi przedstawionej przez pana dyrektora i odpowiedzi pisemnej sygnowanej przez pana wiceministra Stanisława Szweda, a także rekomendacji naszego stałego doradcy proponuję przyjąć odpowiedź ministra rodziny, pracy i polityki społecznej na dezyderat nr 6 w sprawie ustanowienia dnia 19 września Dniem Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy.

Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem uznaję, że Komisja przyjęła odpowiedź.

Przechodzimy do punktu trzeciego. Bardzo proszę pana posła Roberta Obazę o przedstawienie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie obowiązków portali informacyjnych.

Poseł Robert Obaz (Lewica):

Panie przewodniczący, szanowni państwo, autor petycji wnosi o to, aby każdy z trzech największych portali informacyjnych w Polsce miał obowiązek nieodpłatnie zamieszczać w górnym rogu każdego artykułu linki do komentarzy do swoich tekstów trzech największych partii politycznych. Należy zaznaczyć, że autor w żaden sposób nie wskazuje przyjętej metodologii wyboru trzech największych portali internetowych ani też trzech największych partii politycznych. Można wręcz zapytać, czy pozostałe portale internetowe nie kształtują opinii publicznej i nie wpływają np. na decyzje wyborców.

Druga sprawa też dotyczy trzech największych partii politycznych, co w zasadzie także jest pewnym ograniczeniem w dostępie do informacji, o jakie chodzi autorowi petycji, bo tak się domyślamy. Obecnie w Sejmie tak naprawdę jest pięć różnych koalicji, nie ma ugrupowania partyjnego, który występuje samo, więc które mielibyśmy wybrać. Dalej nie będę kontynuował, myślę, że kto przeczytał, zapoznawał się z tą petycją... Myślę, że biorąc pod uwagę, że autor nie prezentuje żadnych propozycji legislacyjnych oraz że niniejsza petycja nie wskazuje ustawy ani tego, co należałoby zmienić, bo autor odnosi się też do konstytucji, tak że nie wiem... Przychylam się tutaj do opinii BAS, już wyprzedzając, że powinniśmy to odrzucić, bo nie wiem, czy nawet będzie nad tym dyskusja.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, panie pośle. Zacytuję ten akapit z opinii BAS, że: „W przedmiotowej petycji nie zaproponowano żadnej, nawet ogólnikowej koncepcji legislacyjnej. Autor petycji zwrócił jedynie uwagę na kwestię zapewnienia pluralizmu w portalach informacyjnych, wskazując przy tym jedynie kierunkowy sposób załatwiania sprawy. Ponadto opisany przez autora zarys trybu działania budzi wiele zastrzeżeń i wątpliwości”. Opinia jest jednoznaczna, również nasz stały doradca rekomenduje nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem tej petycji.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Czy jest sprzeciw wobec rekomendacji, by nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem przedstawionej petycji? Nie widzę. Uznaję zatem, że Komisja przyjęła decyzję o nieuwzględnieniu żądania zawartego w przedstawionej petycji.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Bardzo proszę panią wiceprzewodniczącą Urszulę Augustyn o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji w zakresie warunków nabywania prawa do świadczenia.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, autorką petycji jest 80-letnia matka, która opiekuje się samotnie swoją córką. Córka, która boryka się z bardzo wieloma chorobami i jest życiowo zupełnie niesamodzielna. Autorka petycji zwróciła się o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w zakresie zmiany ustawy z 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji. Autorka postuluje, aby zrezygnować z kryterium dochodowego jako warunku nabycia prawa do świadczenia uzupełniającego dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji. W uzasadnieniu petycji wskazuje, że uzależnienie wypłaty świadczenia uzupełniającego od wysokości świadczeń pieniężnych finansowanych ze środków publicznych jest jej zdaniem niesprawiedliwe i narusza przepisy określone w art. 32 konstytucji, zgodnie z którym wszyscy są wobec prawa równi i mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne.

Argumentuje także swój wniosek tym, że skoro każde dziecko, bez względu na majątek rodziców, może otrzymywać świadczenie wychowawcze w wysokości 500 zł w ramach programu 500+, to dlaczego osoby z niepełnosprawnością, które są niezdolne do samodzielnej egzystencji i bardzo potrzebują pomocy, również nie mogą otrzymać świadczenia w wysokości 500 zł, bez względu na dochody uzyskiwane ze środków publicznych.

Chcę państwu przypomnieć, że granicą dochodów, która decyduje o tym, że takie osoby mogą otrzymać taki zasiłek, jest w tej chwili kwota 1700 zł miesięcznie. Należy wskazać przede wszystkim, że decyzja o tym, czy takie świadczenie przyznać, czy nie przyznać, jest w pewnym sensie decyzją polityczną i zdecydowanie warto zapytać o to, ile osób jest w takiej sytuacji, jakie byłyby to koszty. Warto zapytać o to, czy taką przesłankę można usunąć, czy nie można, jaka jest w tej chwili sytuacja finansów publicznych. Jest to absolutnie decyzja ustawodawcy, czy zdecyduje się na to, że taka przesłanka zostanie usunięta i wszystkie osoby, które są osobami niesamodzielnymi, niemającymi zdolności do samodzielnego egzystowania, mogą taką kwotą zostać wsparte czy nie.

W związku z tym chciałabym prosić najpierw o dyskusję, a następnie zdecydowanie zapytać ministra rodziny, pracy i polityki społecznej o to, jaka jest ewentualna ocena ministra w takiej sytuacji i co sama pani minister by nam zarekomendowała. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy przedstawiciel ministerstwa? Bardzo proszę, pani dyrektor.

Dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych Małgorzata Paprota:

Małgorzata Paprota, dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, na ten moment oczywiście te uregulowania prawne, które mamy, są niestety optymalne. Rozumiem sytuację indywidualną osób, ale rzeczywiście świadczenie uzupełniające dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji, jakim w tej chwili to świadczenie przysługuje, kilkuset tysiącom osób, jest świadczeniem optymalnym z tego względu, że też budżet państwa został przeliczony i w takiej kwocie mogliśmy zaproponować tym osobom z największymi potrzebami zdrowotnymi, aby takie świadczenie zostało im udzielone.

W przypadku świadczenia uzupełniającego z 31 lipca 2019 r. ustawodawca zdecydował, że osobami uprawnionymi do tego świadczenia będą osoby, które ukończyły 18 lat i których niezdolność do samodzielnej egzystencji została stwierdzona jednym z orzeczeń. Powyższa ustawa wskazuje, że przedmiotowe świadczenie przysługuje osobom uprawnionym, które nie posiadają prawa do świadczeń pieniężnych finansowanych ze środków publicznych, albo suma tych świadczeń wraz z tym świadczeniem uzupełniającym o charakterze innym niż jednorazowe wraz z kwotą wypłaconą przez zagraniczne instytucje właściwe do spraw emerytalno-rentowych, z wyłączeniem renty socjalnej, zasiłku pielęgnacyjnego oraz innych dodatków i świadczeń wypłaconych wraz z tymi świadczeniami na podstawie odrębnych przepisów przed dokonaniem potrąceń, odliczeń i zmniejszeń, nie przekracza od marca 2020 r. kwoty 1700 zł. Wiemy, że ta kwota została podniesiona o 100 zł w stosunku do roku poprzedniego.

Warto dodać, że świadczenie uzupełniające przysługuje w wysokości nie wyższej niż 500 zł miesięcznie. Przy czym zróżnicowanie wysokości tego świadczenia zależy od łącznej kwoty świadczeń pobieranych przez osobę uprawnioną ze środków publicznych i łączy je formuła złotówka za złotówkę.

Intencją ustawodawcy przy wprowadzaniu do obiegu prawnego ustawy o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji było stworzenie ram prawnych umożliwiających wsparcie osób najbardziej potrzebujących, pomoc państwa winna być bowiem kierowana w pierwszej kolejności do osób najbardziej zagrożonych wykluczeniem społecznym i zawodowym, a do takich niewątpliwie należą osoby niezdolne do samodzielnej egzystencji, posiadające niski status materialny.

Chciałabym państwu również przedłożyć kwoty, jakimi się w tej chwili posługujemy. Od 31 lipca 2019 r. kwotę świadczeń, które zostały wypłacone osobom niezdolnym do samodzielnej egzystencji, zaplanowaliśmy na 811 000 tys. zł. Rzeczywiście wydatkowaliśmy 605 000 tys. zł z Funduszu Solidarnościowego. W projekcie planu finansowego tego roku z Funduszu Solidarnościowego ta kwota jest zaplanowana na 4 453 000 tys. zł, do 23 lipca tego roku świadczenie przekazano na kwotę ponad 2 020 000 tys. zł. Samych osób, które otrzymują obecnie świadczenie, jest 532 tys. osób, natomiast wniosków, które oczekują jeszcze na rozpatrzenie i które zostały złożone zarówno do Zakładu Ubezpie-

czeń Społecznych, jak i do KRUS, jest 804 tys., w sumie 804 tys. osób, które mogłyby być uprawnione. Na ten moment wiemy, że zabezpieczenie Funduszu Solidarnościowego jest na 4 500 000 tys. zł, więc wydaje nam się, że podwyższenie tych kwot byłoby raczej bardzo trudne. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Zatem bardzo proszę panią przewodniczącą Augustyn.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Dla nas każdy autor petycji zwraca się do nas ze sprawą, która jest dla niego wyjątkowo trudna i bolesna. Myślę, że tutaj wszystko jest w rękach ustawodawcy. Ustawodawca może pozostawić kryteria takie jak do tej pory, może je zmienić, może zostawić wysokość świadczenia tak jak do tej pory, a może je zmienić. Myślę, że będzie bardzo dobrze, jeśli zapytamy o to panią minister i poprosimy o przeanalizowanie sytuacji raz jeszcze. Wtedy nawet autorowi petycji będziemy mogli odpowiedzieć, czy są planowane jakieś zmiany w najbliższym czasie czy nie. Wydaje mi się, że najrozsądniej będzie właśnie zwrócić się do pani minister rodziny, pracy i polityki społecznej z dezyderatem po to, by dokładnie przeanalizowała sytuację. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Pani dyrektor wskazała na te uwarunkowania i ograniczenia, i to jest oczywiste. Jednak wydaje się, że warto rozważyć, na ile i w jakim stopniu uwzględnienie postulatu zawartego w petycji zwiększyłoby koszty. Z tej informacji – oczywiście nie widzę tych cyferek na papierze i trudno mi je tak precyzyjnie analizować – wynikałoby, że wypłata do 20 lipca, czyli nieco ponad połowę roku, nie przekroczyła połowy środków zaplanowanych na ten rok. Aczkolwiek dziś tych osób objętych już świadczeniem jest nieco ponad 500 tys., wniosków złożonych ponad 800 tys., a więc jest jeszcze znaczna grupa do rozważenia. Wydaje mi się, że trochę w duchu, jak mówiła pani przewodnicząca Augustyn, że dobrze byłoby rozważyć, na ile poszerzenie tych kryteriów zwiększy koszty, na ile jest to do udźwignięcia w ramach możliwości, które posiada zwłaszcza Fundusz Solidarnościowy.

Bardzo proszę, pani dyrektor.

Dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych Małgorzata Paprota:

Jeszcze jedno zdanie tylko chciałabym dodać, bo rzeczywiście planując w tamtym roku wydatki i docelową grupę osób, która skorzysta ze świadczenia uzupełniającego, to właśnie była to liczba 800 tys. osób. My do tej liczby tak naprawdę w tej chwili dochodzimy i ta kwota 4,5 mld zł jest rzeczywiście kwotą optymalną, którą zabezpieczyliśmy w budżecie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Pani dyrektor, w jakim czasie będziecie państwo po rozpatrzeniu wszystkich wniosków, czyli też będziecie mieli wiedzę, na ile wszystkie wnioski, które zostały złożone, spełniają kryteria i osoby wskazane w tych wnioskach będą objęte tym świadczeniem?

Dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych Małgorzata Paprota:

Panie przewodniczący, tych osób będzie przybywało. Nie jesteśmy w stanie przewidzieć, ile dokładnie, dlatego że to zależy od indywidualnej sytuacji danej osoby i rodziny. Jeżeli dana osoba otrzymuje 1200 zł renty socjalnej, więc my te 500 zł uzupełniamy. Jeżeli są jakiegolwiek podwyżki, waloryzacja, jakiegolwiek inne dodatki świadczeniowe dla osób, czy korzystają z pomocy społecznej, z innych świadczeń, to ta kwota jest jakby pomniejszana.

Chcę dodać, że to nie ogranicza formy zarobkowania tych osób. Państwo musicie zauważyć, że to jest tylko ze środków publicznych – ta kwota wypłacana do 1700 zł. Poza tym osoby, które chciałyby podjąć zatrudnienie i pracują, to tutaj te kwoty finansowe są nieujęte. Ewentualnie jakaś telepraca, inna forma zatrudnienia czy w zakładzie

aktywności, czy w jakiejś innej formie – to tutaj nie ma tych ograniczeń. Jest to tylko do wypłaty ze środków publicznych. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, pani dyrektor.

Zatem jest rekomendacja, abyśmy w tej sprawie wystąpili z dezyderatem do ministra rodziny, pracy i polityki społecznej. Czy wobec takiej rekomendacji są zastrzeżenia? Nie słyszę. Zatem uznaję, że Komisja podjęła taką decyzję. Dziękuję.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Bardzo proszę pana posła Mirosława Maliszewskiego o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych w zakresie art. 11.

Poseł Mirosław Maliszewski (PSL-Kukiz15):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, wnoszący petycję prosi o zmianę ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych, chodzi o art. 11. Tak jak pan przewodniczący wspomniał, jest propozycja konkretnych zapisów.

Przypomnę tylko, że art. 11 ust. 1 brzmi: „Zgon i jego przyczyna powinny być ustalone przez lekarza, leczącego chorego w ostatniej chorobie”.

Wnoszący petycję zwraca się do naszej Komisji, abyśmy przygotowali projekt ustawy, a w efekcie doprowadzili do zmiany ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych poprzez dodatkowe zapisy. Proponuje pkt 1a nadać brzmienie: „W przypadku śmierci wskutek dokonania zabiegu przerwania ciąży zgon stwierdza lekarz dokonujący przerwania ciąży”. Punkt 1b: „W przypadku gdy mimo przeprowadzenia zabiegu przerwania ciąży w szczególności metodą farmakologiczną dziecko urodzi się żywe, noworodka traktuje się jako pacjenta aż do chwili jego zgonu, którą przyjmuje się za godzinę śmierci”. Punkt 1c: „W przypadku dokonania aborcji z przyczyn eugenicznych, to jest na podstawie diagnozy wskazującej na ciężkie i nieodwracalne uszkodzenie płodu, lekarz stwierdzający zgon przeprowadza oględziny zwłok celem potwierdzenia diagnozy”. Punkt 2: „W razie niemożności dopełnienia przepisu ust. 1 stwierdzenie zgonu i jego przyczyny powinno nastąpić w drodze oględzin dokonywanych przez lekarza lub inną osobę powołaną do tej czynności przez właściwego starostę, przy czym koszty tych oględzin i wystawionego świadectwa nie mogą obciążać rodziny zmarłego”. Pod tym względem petycja spełnia oczekiwania. Jesteśmy władni do tego, aby taki projekt przygotować.

Natomiast w uzasadnieniu wnoszący petycję podnosi szereg przypadków domniemań, a także chyba faktów, bo są odniesienia do konkretnych artykułów prasowych, że bardzo często w przypadku aktu przerywania ciąży dochodzi do niewłaściwego traktowania zwłok. Jest to szczegółowo opisane, nie chciałbym w tej chwili zajmować Wysokiej Komisji tymi cytatami, bo w wielu momentach są trudne do zacytowania.

Wnoszący robi to w dobrej wierze, przedstawia ten projekt po to, aby jego zdaniem doprowadzić do właściwego traktowania zwłok dzieci pochodzących z aborcji. Domaga się konkretnych działań właśnie w ustawie o cmentarzach i chowaniu zmarłych.

Do tego projektu jest oczywiście analiza biura sejmowego, która wymienia trzy ustawy, w których, co prawda nieprecyzyjnie, tak jak żąda wnoszący petycję, mówi się o tym zagadnieniu, ale te sprawy są regulowane m.in. w ustawie o zawodach lekarza i lekarza dentystry, w ustawie – Prawo aktów stanu cywilnego czy też w ustawie, o której zmianę jesteśmy proszeni, czyli w ustawie o cmentarzach i chowaniu zmarłych.

Jednocześnie wnoszący petycję sugeruje, mówi, niejako tłumacząc się z tej petycji, że jego celem nie jest zmiana przepisów dotyczących aborcji, a jedynie postępowania ze zwłokami, które są wynikiem aborcji. Moją ostateczną rekomendację podam po wysłuchaniu dyskusji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję panu posłowi. Ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę.

Zacytuję również opinię naszego stałego doradcy, który wskazuje, że: „Niezależnie od opinii BAS należy brać pod uwagę, że w prawie polskim występuje termin «dziecko martwo urodzone», który pokrywa także przypadki wskazane przez autora petycji. Odrębną kwestią jest, czy są one wystarczające, czy też nie. W poprzedniej kadencji Sejmu RP Komisja do Spraw Petycji przedłożyła projekt ustawy o zmianie ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych oraz ustawy – Prawo o aktach stanu cywilnego (druk nr

2041), który dotyczył wprowadzenia innego zagadnienia, ale także był związany z problematyką dziecka martwo urodzonego. Biorąc pod uwagę toczące się prace legislacyjne, o których wspomina BAS, proponuję nie uwzględniać żądania będącego przedmiotem petycji.” Jest to kwestia, na ile ta fragmentaryczna regulacja jest spójna z całą ustawą. Wydaje się, że właśnie w świetle też tamtej naszej dyskusji i wprowadzaniu wówczas propozycji po długich konsultacjach, to jest ingerencja, która może tak naprawdę spowodować skutki trudne dzisiaj do przewidzenia.

Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Zatem, panie pośle, proszę o konkluzję.

Poseł Mirosław Maliszewski (PSL-Kukiz15):

Biorąc pod uwagę to, co powiedział przed chwilą pan przewodniczący, ale także inne czynniki, chociażby tę opinię BAS, że choć nieprecyzyjnie, ale jednak ta kwestia jest regulowana w obecnych aktach prawnych... Pozwolę sobie także powiedzieć osobiste zdanie, że skoro chcemy zadbać o to, aby ten proces aborcji i traktowania zwłok, które są jego wynikiem, był wykonywany – trudno dobrać odpowiednie słowa – ale w sposób taki, który będzie gwarantował zwłokom godziwe traktowanie, a przypomnę, że wnoszący petycję mówi też o sytuacji takiej, że w wyniku aborcji dziecko nadal jest żywe, więc chyba też niefortunne jest regulowanie tej kwestii w ustawie o cmentarzach i chowaniu zmarłych. Wnoszę, co też mówił pan przewodniczący, aby oddalić żądanie będące przedmiotem petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Zatem jest rekomendacja, by nie uwzględniać żądania będącego przedmiotem przedstawionej petycji. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem uznaję, że Komisja podjęła taką decyzję.

Kolejny, ostatni punkt w porządku tego posiedzenia to petycja, którą także przedstawi pan poseł Mirosław Maliszewski, w sprawie zmiany ustawy z 24 września 2010 r. o ewidencji ludności w zakresie art. 28.

Poseł Mirosław Maliszewski (PSL-Kukiz15):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, petycja dotyczy ustawy o ewidencji ludności. Wnoszący petycję proponuje, aby zmienić art. 28 ust. 2 i nadać mu brzmienie: „Obywatel polski dokonujący zameldowania na pobyt stały lub czasowy w formie, o której mowa w ust. 1 pkt 1, przedstawia potwierdzenie pobytu w lokalu dokonane przez właściciela lub inny podmiot dysponujący tytułem prawnym do lokalu na formularzu zgłoszenia pobytu stałego lub formularzu zgłoszonego pobytu czasowego oraz – do wglądu – dokument potwierdzający tytuł prawny do lokalu tego właściciela”. Taka jest obecnie treść tego artykułu. Natomiast wnoszący petycję proponuje – sugerując, że może dochodzić do wielu nieprawidłowości, że np. ten, który dokonuje czynności zameldowania czy wnioskuje o czynność zameldowania, posiada prawo do lokalu już nieaktualne, a przedstawia dokument sprzed kilku lat, jak gdyby dający mu taką możliwość – żeby za każdym razem urzędnik dokonujący takiego wpisu weryfikował to, dokonywał sprawdzenia czynności w elektronicznym systemie ksiąg wieczystych.

Również opinia Biura Analiz Sejmowych mówi, że ta kwestia jest dzisiaj dość dobrze uregulowana. Po pierwsze, urzędnik obecnie ma takie prawo, czyli jeżeli poweźmie informację, że może być wprowadzany w błąd, takiej informacji może zasięgnąć. Po drugie, Biuro Analiz Sejmowych sugeruje – z czym się zgadzam – że z tytułu zameldowania nie przysługują temu zameldowanemu jakieś nadzwyczajne uprawnienia czy nadzwyczajne potencjalne zyski, i dlatego, mogąc rodzić niepotrzebne komplikacje, sugeruję już w tej chwili, aby oddalić żądanie będące przedmiotem petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę.

Jest rekomendacja pana posła, by nie uwzględniać żądania będącego przedmiotem przedstawionej petycji. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Uznaję zatem, że Komisja podjęła taką właśnie decyzję.

Szanowni państwo, na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia Komisji. Po krótkiej przerwie technicznej zapraszam na kolejne, ostatnie już w dniu dzisiejszym posiedzenie naszej Komisji. Dziękuję. Zamykam posiedzenie Komisji.